

Fantezii albe

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Este-o planetă undeva, departe,
Pe care ninge-ntruna de-un mileniu,
Apocalipsa albă e o moarte
Ce-acoperă încet acest domeniu

Pe care locuiesc, e-atât de bine,
Doar eu și umbra mea pășim pe ghețuri,
Adeseori nimic nu ne reține,
Schimbăm zâmbind păreri și politețuri.

La capătul opus al galaxiei
Te pregătești, iubirea mea, de vară...
Când stai culcat pe plaja poeziei
Oare visezi și steaua mea polară?

- Aștept, iubito, să-mi trimiți scrisoare
De pe planeta ta, de pe-o banchiză,
Să dăm apocalipselor culoare
Cu visele ascunse în valiză.

Să ridicăm un iglu și-n zăpadă,
Pe blănuri albe să-ți sărut piciorul,
Cu buzele să-ți fac o acoladă
Sub sâni mici unde-ai ascuns fiorul

Atâtor nopți polare fără mine,
Când de pe-o plajă goală printre rune
Călătoream pe drumuri clandestine
S-ajung în lumea ta de vis, minune.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș